

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАСОБІВ ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ У ХВОРИХ З ЧЕРЕПНО-МОЗКОВОЮ ТРАВМОЮ СЕРЕДНЬОЇ ВАЖКОСТІ В УМОВАХ СТАЦІОНАРУ

Наталія РОСОЛЯНКА, Богдан КРУК, Андрій ВОВКАНИЧ

*Львівський державний університет фізичної культури,
м. Львів, Україна, e-mail: natka-weva@mail.ru*

Вступ. Актуальною проблемою сучасної медицини є реабілітація осіб з черепно-мозковими травмами (ЧМТ), оскільки ці травми призводять до стійких порушень фізичних та соціальних можливостей потерпілих [1].

Черепно-мозкові травми середньої важкості характеризується амнезією, стійкими когнітивними порушеннями, вогнищевими неврологічними симптомами [3].

Мета дослідження – обґрунтувати застосування засобів фізичної реабілітації у хворих з черепно-мозковими травмами середньої важкості в умовах стаціонару.

Методи дослідження: теоретичний аналіз наукової та методичної літератури і всесвітньої інформаційної мережі Інтернет.

Результати дослідження та їх обговорення. Морфофункціональним підґрунтям відновлення втрачених унаслідок пошкодження функцій може бути реалізація механізмів нейропластичності шляхом функціональної реорганізації центральної нервової системи в разі застосування засобів та методів фізичної реабілітації, спрямованих на відновлення в потерпілих простих і складних рухових функцій. При правильно організованому реабілітаційному процесі можна значно поліпшити відновлення порушених функцій за рахунок нейропластичних процесів. Це досягається шляхом посилення аферентного потоку до ушкоджених ділянок мозку й активізації відповідних зон кіркового представництва [5]. При цьому забезпечення сенсорної стимуляції може здійснюватися різними шляхами: від ініціювання пасивних рухів до подразнення поверхневих рецепторів шкіри [6]. Більшість авторів стверджують, що для пацієнтів з цією важкістю травми і у визначеному періоді лікування застосовувати засоби фізичної реабілітації потрібно якомога раніше [1, 2, 3, 4]. Залежно від клінічних особливостей неврологічного дефіциту рекомендується використовувати лікування положенням, масаж, дихальні, пасивні та активні вправи.

Висновки. Черепно-мозкова травма є складною проблемою, яка призводить до глибокої інвалідизації пацієнтів та утруднює їх повернення до соціально активного життя. Засоби та методи фізичної реабілітації застосовуються на всіх етапах і періодах відновлення

Ключові слова: фізична реабілітація, черепно-мозкова травма, забій головного мозку, фізичні вправи.

Список літератури

1. Белова А. Н. Нейрореабілітація : руководство для врачей / А. Н. Белова. – 2-е изд. перераб. и доп. – Москва : Антидор, 2002. – 736 с.
2. Воронін Д. Програма фізичної реабілітації при посттравматичній ішемії мозку / Д. Воронін, В. Мухін, Ю. Голець // Спортивний вісник Придніпров'я. – 2013. – № 1. – С. 146–149.
3. Кадиков А. С. Реабілітація неврологічних больних / А. С. Кадиков, Л. А. Черникова, Н. В. Шахпаронова. – Москва : МЕДпресс-информ, 2008. – 560 с.
4. Баннікова Р. Проблемні питання фізичної реабілітації осіб з наслідками травматичного ураження мозку / Р. Баннікова, К. Калінкін, Ю. Магнушевський // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2016. – № 1. – С. 23–29.
5. Brogardh C. Constraint-induced movement therapy in patients with stroke: a pilot study one effects of small group training and of extended mitt use / C. Brogardh, B. H. Sjolund // Clin. Rehabilitation. – 2006. – Mar. 20 (3). – P. 218–228.
6. PNF in Practice / B. Dominiek, D. Beckers, S. Adler, M. Buck. – Berlin : Springer, 2007. – P. 310.